

Milí účastníci říjnového týdne,

srdečně vás všechny zdravíme z Jablonného v Podještědí. Jmenujeme se Klára a Miloslav Žantovi, v rámci Českého Schönstattu působíme ve svazu rodin. Využíváme propojení skrze nahrávku k tomu, abychom s vámi sdíleli impulzy z poutě 15. září 2021 v Šaštíně na Slovensku, kde jsme prožili mši svatou s desítkami poutníků ze Slovenska, Česka, Maďarska a s papežem Františkem. Mottem poutě bylo "**S Marií a Josefem na cestě za Ježíšem**".

Poselství papeže Františka nás velice oslovilo. Od jeho prvních kroků po zvolení papežem vnímáme, že je to muž, který nenechá církev bez hnutí a vybídne ji, aby se nasměřovala ke své podstatě. V homilii ukazuje na postavě Panny Marie tři aspekty víry: cestu, proroctví a soucit.

Maria je cestou, která nás vede do srdce Krista, který z lásky k nám obětoval svůj život. Před Ježíšem nemůže nikdo zůstat vlažný nebo "sedět na dvou židlích najednou". Přijmout ho znamená souhlasit s tím, že ve mně odhalí rozpory, modly, vnuknutí zla a stane se pro mě vzkříšením, protože mě pozvedne, podá mi ruku a pomůže mi začít znovu.

Marie je také na cestě: směřem k Jeruzalému, kde spolu s Josefem obětuje Ježíše v chrámu. Celý její život bude cestou za jejím Synem, jako jeho první učednice, až ke konečnému cíli, na Kalvárii, k úpatí jeho kříže. Maria je stále na cestě. Chůzí i my překonáváme pokušení statické víry, která se spokojí s obřady nebo starou tradicí. Je třeba zůstat na cestě! Stále. Nezastavovat se.

Mariina víra je především vírou, která se vydává na cestu. Hned po andělově zvěstování se "vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova". Šla navštívit svou sestřenici Alžbětu. Nepovažovala za výsadu, že byla povolána za Spasitelovu Matku; neztratila prostou radost ze svého pokorného ponížení poté, co ji navštívil anděl; nezůstala stát a nečinně rozjímat mezi čtyřmi stěnami svého příbytku. Naopak, žila svůj dar jako poslání; cítila potřebu otevřít dveře a vyjít z domu. A tak se Maria vydává na cestu: místo pohodlí zvyků volí neznámé cesty; místo stability domácnosti namáhavou chůzí; místo bezpečí klidné zbožnosti riziko víry, která se otevírá novým výzvám, a tak se stává darem z lásky k bližnímu.

Mariina víra je také vírou prorockou. Je zástupkyní všech "Pánových chudých", kteří volají k Bohu a očekávají příchod Mesiáše. Jako Neposkvrněná Panna je Maria ikonou našeho povolání: stejně jako ona jsme i my povoláni být svatí a neposkvrnění v lásce a stát se Kristovým obrazem.

A konečně, Maria je Matkou soucitu. Její víra je soucitná. Žena, která si říkala "služebnice Páně" a která s mateřskou péčí dohlížela na to, aby na svatbě v Káně nechybělo víno. Podílela se se Synem na spásném poslání a šla s ním až k úpatí kříže. V té chvíli, v mučivé bolesti, kterou prožívala na Kalvárii, pochopila Simeonovo proroctví: "I tvou vlastní duší pronikne meč." Utrpení umírajícího Syna, který na sebe vzal hříchy a bolesti celého lidstva, proniklo i ji. Ježíš s rozervaným tělem, muž bolesti, kterého zhyzdila zloba; Maria s rozervanou duší; soucitná Matka, která sbírá naše slzy a zároveň nás utěšuje a připomíná nám, že v Kristu je konečné vítězství.

Maria, Bolestná Matka, prostě zůstává u paty kříže. Stojí pod křížem. Neutíká, nesnaží se zachránit si život, nepoužívá lidskou lest ani duchovní anestetika, aby se vyhnula bolesti. To je důkaz soucitu: zůstat pod křížem. Zůstat s tváří plnou slz, ale s vírou člověka, který ví, že Bůh ve svém Synu proměňuje bolest v radost a vítězí nad smrtí.

S pohledem upřeným na Bolestnou Pannu Marii se i my otevíráme víře, která se stává soucitnou a vede nás k tomu, abychom sdíleli svůj život s těmi, kdo jsou zranění, trpí nebo musí nést na svých bedrech těžké kříže. Víra, která není abstraktní, ale nutí nás soucítit s potřebnými a být s nimi solidární. Tato víra podle Božího stylu, pokorně a bez rozruchu, odstraňuje bolest světa a spásou zavlažuje brázdy dějin.

A tak se modleme za potřebnou milost, aby naše víra byla stále na cestě, aby měla nádech proroctví a byla otevřená pro soucit.

Děkujeme za pozornost a přejeme požehnané setkání